

CAPITOLUL 8 ► Sistemul respirator

1. Despre organizarea generală a sistemului respirator, este adevărat că:

- A. Este constituit din două porțiuni, una de conducere și alta respiratorie
- B. Deține un sistem de tuburi neramificate (căile aeriene)
- C. Deține un sistem de tuburi ramificate (căile aeriene)
- D. Porțiunea lui respiratorie este reprezentată de sistemul de tuburi ramificate
- E. Porțiunea lui de conducere este reprezentată de căile aeriene

2. Selectați afirmațiile adevărate referitoare la sistemul respirator:

- A. Transportă oxigen și dioxid de carbon între celulele corpului și sistemul respirator, unde are loc schimbul de gaze
- B. Este alcătuit din numeroase organe având funcția de a transporta aerul în și din plămâni
- C. Este alcătuit dintr-o porțiune de conducere constând dintr-un sistem de tuburi ramificate care formează căile aeriene
- D. Este responsabil de furnizarea oxigenului și a nutrienților către țesuturi
- E. Este responsabil de îndepărtarea produșilor de metabolism din țesuturi

3. Despre căile aeriene se poate afirma că:

- A. Cele mai mici ramuri ale căilor aeriene sunt bronhiile
- B. Cele mai mici ramuri ale porțiunii respiratorii se termină în areole
- C. Cele mai mici ramuri ale căilor aeriene ale sistemului respirator se termină în alveole
- D. Cele mai mici ramuri ale porțiunii de conducere a sistemului respirator se termină în alveole
- E. Căile aeriene includ, în ordine descendentă, bronhiile, bronhiiolele, traheea și laringele

4. Alegeți informațiile greșite despre componentele sistemului respirator:

- A. Căile aeriene includ traheea, bronhiile, bronhiiolele
- B. În ordine descendentă, căile aeriene sunt reprezentate de cavitățile nazale, faringe, laringe, trahee, bronhii și bronhiiole
- C. În ordine descendentă, căile aeriene sunt reprezentate de bronhiiole, bronhii, trahee, laringe, faringe, cavitățile nazale
- D. Plămânii sunt organe pereche, în care sunt organizate alveolele, bronhiile și bronhiiolele
- E. Plămânii sunt înconjurați de membrana pericardică, cu două foițe, una viscerală și una, parietală

5. Despre schimbul de gaze la nivelul sistemului respirator, este adevărat că:

- A. Are loc la nivelul căilor aeriene, între bronhii și bronhiiole
- B. Are loc la nivelul alveolelor (săculeți de dimensiuni microscopice)
- C. Are loc în alveole, care asigură o mare suprafață de schimb
- D. Are loc în alveolele formate din foița viscerală a pleurei și acoperite de o rețea capilară extinsă
- E. Are loc în alveolele formate din membrane subțiri, acoperite de rețeaua capilară extinsă a circulației pulmonare

6. Despre schimbul de gaze la nivelul sistemului respirator este *greșită* următoarea afirmație:

- A. Are loc în alveolele pulmonare
- B. Sângele bogat în dioxid de carbon și sărac în oxigen pătrunde în plămâni prin arterele pulmonare
- C. Sângele care părăsește plămânii prin venele pulmonare are o concentrație scăzută în dioxid de carbon
- D. Sângele care părăsește plămânii prin arterele pulmonare este bogat în oxigen
- E. Sângele care părăsește plămânii prin venele pulmonare are o concentrație crescută în oxigen

7. Alegeți asocierile corecte referitoare la schimbul de gaze la nivelul plămânilor:

- A. Sânge în venele pulmonare – O₂ crescut – CO₂ scăzut
- B. Alveole – săculeți – suprafață redusă pentru schimbul de O₂
- C. Alveole – săculeți cu pereți subțiri – suprafață mare de schimb
- D. Sânge în arterele pulmonare – CO₂ crescut – O₂ scăzut
- E. Schimbul de gaze – difuziune – transport activ (împotriva gradientului de presiune)

8. Alegeți afirmațiile adevărate dintre cele de mai jos:

- A. Este denumit respirație procesul de cedare a oxigenului din sânge la celulele corpului
- B. Prin respirație se înțeleg schimburile de oxigen și dioxid de carbon între celulele corpului și mediul intern al acestuia
- C. Prin respirație, aerul este transportat în și din plămâni
- D. Deși nasul reprezintă calea normală de intrare a aerului în sistemul respirator, aerul poate intra în sistem și prin cavitatea orală (cavitate bucală)
- E. Schimbul de gaze are loc prin difuziune, rezultatul acestui proces fiind schimbul CO₂ din sânge cu O₂ din alveole

9. Următoarele afirmații referitoare la nas sunt adevărate:

- A. Face parte din porțiunea de conducere a sistemului respirator
- B. Prezintă o porțiune exterioară compusă din cartilaj și piele
- C. Nasul este adaptat pentru filtrarea, răcirea și uscarea aerului
- D. Prezintă două porțiuni interne, denumite cavități nazale
- E. Reprezintă calea normală de intrare a aerului în sistemul respirator

10. Alegeți afirmațiile adevărate referitoare la nas și cavitățile nazale:

- A. Coanele nazale realizează comunicarea cavităților nazale cu nazofaringele
- B. Nasul este responsabil de încălzirea, umidificarea și filtrarea aerului
- C. O parte a mucoasei nazale de la nivelul peretelui inferior al cavităților nazale formează regiunea olfactivă
- D. Narinele externe (nările) reprezintă deschiderea cavităților nazale către mediul extern
- E. Din cavitatea nazală aerul este condus direct în laringe

11. Alegeți afirmațiile *greșite* despre nas și cavitățile nazale:

- A. Nasul nu reprezintă întotdeauna calea normală de pătrundere a aerului în sistemul respirator
- B. Porțiunea exterioară a nasului este compusă din cartilaj și tegument (piele)
- C. Porțiunile interioare ale nasului, în număr de trei, sunt reprezentate de cavitățile nazale și de septul cartilaginos
- D. Nasul este adaptat pentru încălzirea, umidificarea, dar nu și pentru filtrarea aerului
- E. Cavitățile nazale sunt căptușite de o mucoasă, aflată în continuitate cu cea a sinusurilor frontal, maxilar, etmoidal și sfenoidal

12. Selectați afirmațiile false cu privire la cavitățile nazale:

- A. Se deschid către faringe prin narinele externe
- B. Reprezintă porțiunea exterioară a nasului
- C. Se deschid către mediul extern prin nări
- D. Sunt separate de un sept nazal median
- E. Sunt căptușite cu o mucoasă

13. Despre cavitățile nazale se pot afirma următoarele:

- A. Reprezintă porțiunea internă a nasului
- B. Comunică cu mediul extern prin nări
- C. Sunt asociate și cu simțul gustului
- D. Sunt subdivizate în căi aeriene prin intermediul cornetelor sfenoidale, superioare, mijlocii și inferioare
- E. Sunt căptușite de o mucoasă, a cărei inflamație poartă denumirea de rinită

14. Pe o secțiune sagitală care evidențiază structurile nasului uman, după îndepărtarea septului nazal se observă:

- A. Sinusul frontal din interiorul osului cu același nume
- B. Sinusul sfenoidal, situat superior de șaua turcească a osului sfenoid
- C. Cornetul nazal superior, care delimitează meatul mijlociu
- D. Cornetul nazal inferior, care delimitează meatul inferior
- E. Vestibulul, în zona ventrală a cavității nazale

15. Alegeți informațiile greșite despre poziția anatomică a unor organe ale sistemului respirator:

- A. Amigdala faringiană este situată pe peretele posterior al orofaringelui
- B. Amigdalele palatine sunt situate pe partea laterală a orofaringelui, posterior de cavitatea orală
- C. Coanele nazale sunt situate în partea anterioară a cavităților nazale și realizează comunicarea lor cu mediul extern
- D. Laringele reprezintă o extindere în partea superioară a traheii
- E. Plămânii sunt situați la nivelul mediastinului, fiind separați de pleură

16. Selectați afirmațiile adevărate referitoare la mucoasa nazală:

- A. Căptușește porțiunea exterioară a nasului
- B. Formează la nivelul peretelui inferior al cavităților nazale regiunea olfactivă
- C. Prezintă vase de sânge care încălzesc aerul rece
- D. Secretă mucus care umidifică aerul uscat
- E. Prezintă celule ciliate care transportă mucusul contaminat cu microorganisme spre nări, unde este eliminat

17. Selectați afirmațiile false referitoare la mucoasa nazală:

- A. Căptușește cavitățile nazale
- B. Formează la nivelul peretelui superior al cavităților nazale regiunea olfactivă
- C. Prezintă vase de sânge care răcesc aerul cald
- D. Secretă mucus care captează particulele fine de praf și microorganismele
- E. Prezintă celule ciliate care transportă mucusul contaminat spre nări pentru a fi eliminat

18. Selectați afirmațiile adevărate referitoare la sinusuri:

- A. Sunt spații goale situate în oasele craniului (frontal, maxilar, sfenoid și occipital)
- B. Se deschid în cavitățile nazale
- C. Reduc greutatea craniului și servesc drept camere de rezonanță
- D. Sunt porțiuni în care aerul este răcit și viteza sa este încetinită
- E. Sunt căptușite de o mucoasă aflată în continuitate cu mucoasa cavității nazale

19. Alegeți asocierile corecte referitoare la sinusuri și cornete nazale:

- A. Cornete nazale – extensii cartilajinoase – rol în creșterea vitezei aerului – facilitează apariția senzațiilor olfactive
- B. Cornete nazale – extensii osoase – rol în scăderea vitezei aerului – facilitează apariția senzațiilor olfactive
- C. Sinusuri – extensii osoase în sfenoid și etmoid – necăptușite de mucoasă
- D. Sinusuri – cavități care conțin aer – spații care se extind spre unele oase ale craniului (spre exemplu, etmoid)
- E. Sinusuri și cornete nazale – încălzesc aerul – reduc viteza aerului

20. Alegeți răspunsurile corecte dintre cele de mai jos:

- A. Cavitatea nazală este asociată și cu simțul olfactiv
- B. Porțiunea din mucoasa care căptușește cavitățile nazale, responsabilă de simțul mirosului, formează regiunea respiratorie
- C. Regiunea olfactivă este situată la nivelul peretelui superior al cavităților nazale
- D. Nasul nu este adaptat pentru încălzirea aerului, doar pentru răcirea lui
- E. Vasele de sânge de la nivelul mucoasei nazale încălzesc aerul rece

21. Nasul este adaptat pentru următoarele funcții:

- A. Încălzirea aerului – are loc la nivelul sinusurilor și cornetelor nazale
- B. Răcirea aerului – se datorează prezenței vaselor de sânge de la nivelul septului nazal
- C. Umidificarea aerului – prin mucusul secretat de mucoasa nazală
- D. Filtrarea aerului – prin captarea particulelor fine de praf de către mucusul secretat de mucoasa nazală
- E. Filtrarea aerului – prin captarea microorganismelor de către mucusul secretat de mucoasa cavității orale

22. Alegeți afirmațiile adevărate cu privire la faringe:

- A. Este o cale de trecere comună pentru sistemul digestiv și cel respirator
- B. Se extinde de la nivelul cavităților nazale până la nivelul traheii
- C. Prezintă o porțiune aflată imediat posterior de cavitățile nazale și deasupra vălului palatin, care este denumită nazofaringe
- D. În nazofaringe, în porțiunea anterioară a cavității bucale, se întâlnesc căile digestivă și respiratorie
- E. Prezintă 3 porțiuni care sunt, în ordine: nazofaringele, orofaringele, laringofaringele

23. Faringele prezintă trei porțiuni:

- A. Nazofaringele, situat posterior de cavitățile nazale și inferior de vălul palatin
- B. Orofaringele situat posterior de cavitatea orală
- C. Orofaringele, unde se întâlnesc căile digestivă și respiratorie
- D. Laringofaringele, situat posterior față de laringe
- E. Nazofaringele situat posterior de cavitățile nazale

24. Următoarele afirmații referitoare la nazofaringe sunt false:

- A. Este porțiunea faringelui situată inferior orofaringelui
- B. Prezintă la nivelul pereților laterali deschiderea trompelor lui Eustachio
- C. Este situat posterior de cavitățile nazale
- D. Prezintă pe perețele posterior o masă de țesut limfoid, numită amigdala faringiană, a cărei inflamație poartă denumirea de amigdalită
- E. Microorganismele care pătrund din nazofaringe în trompa lui Eustachio pot cauza infecții ale urechii interne

25. Alegeți asocierile corecte:

- A. Arborele bronșic – astmul – wheezing
- B. Amigdala faringiană – vegetații adenoide – favorizează trecerea aerului
- C. Amigdalele palatine – protecția sistemului respirator – amigdalita
- D. Mucoasa nazală – rinita alergică – febra fânului
- E. Trompa lui Eustachio – urechea medie – perețele posterior al nazofaringelui

26. Care sunt răspunsurile corecte despre trompa lui Eustachio dintre cele de mai jos?

- A. Este o structură pereche, care face legătura între urechea externă și nazofaringe
- B. Este o structură pereche, care pornește de la urechea medie și se deschide în perețele lateral al nazofaringelui
- C. Are rolul de a realiza o diferență de presiune a aerului între urechea medie și nazofaringe
- D. Are rolul de a egaliza presiunea aerului între urechea medie și nazofaringe
- E. Ea poate transmite din nazofaringe spre urechea medie microorganisme care pot provoca infecții

27. Despre masele de țesut limfatic de la nivelul faringelui este adevărat că:

- A. Amigdala faringiană se află pe perețele anterior al faringelui
- B. Amigdalele palatine se află pe părțile laterale ale faringelui, posterior de cavitatea orală
- C. Când amigdala faringiană este tumefiată, ea poartă denumirea de "vegetații adenoide"
- D. Amigdalele palatine au formă rectangulară
- E. Amigdalele au rol de protejare a sistemului respirator față de agenții infecțioși preluați din aer

28. Alegeți afirmațiile adevărate despre laringe:

- A. Aparține căilor aeriene și are structură cartilaginoasă
- B. Este o cale de trecere a alimentelor spre esofag
- C. Este o cale de trecere a aerului dinspre faringe spre trahee
- D. Poate fi descris ca având structurile cartilaginoase aranjate în mod similar unei sfere
- E. Este implicat în producerea sunetelor

29. Din structura laringelui fac parte următoarele cartilaje:

- A. Epiglota, în formă de frunză
- B. Glota, situată spre faringe
- C. Cartilajul tiroid, mai proeminent la bărbați ("Mărul lui Adam")
- D. Cartilajul cricoid, asemănător unui inel cu pecete
- E. Inele cartilaginoase deschise în porțiunea posterioară

30. Următoarele afirmații referitoare la laringe sunt adevărate:

- A. Intervine în producerea sunetelor
- B. Are structură cartilaginoasă, conținând cartilajul tiroid, epiglota, glota și cartilajul cricoid
- C. Unește faringele cu traheea la nivelul vertebrelor cervicale
- D. Adăpostește corzile vocale
- E. Se extinde de la nivelul cavităților nazale până la nivelul traheii

31. Pe o secțiune sagitală a laringelui se pot observa:

- A. Cartilajul tiroid secționat, vizibil în porțiunea dorsală a laringelui (cel mai mare dintre cartilajele laringelui)
- B. Cartilajul tiroid secționat, vizibil în porțiunea ventrală a laringelui (cel mai mare dintre cartilajele laringelui)
- C. Epiglota, în formă de frunză care se închide ca un capac peste laringe în timpul deglutiției
- D. Corzile vocale, pliuri de țesut cartilaginos în interiorul laringelui
- E. Corzile vocale, falduri membranoase (cute de țesut membranos), care vibrează când aerul este expirat din plămâni

32. Alegeți asocierile corecte:

- A. Laringe – cartilajul tiroid – inel cu pecete
- B. Laringe – corzi vocale mai scurte – copii
- C. Laringe – femei – voci cu tonalitate mai ridicată
- D. Laringe – cartilajul tiroid – partea posterioară a gâtului
- E. Laringe – cartilajul tiroid – mai pronunțat la bărbați

33. Selectați afirmațiile adevărate referitoare la trahee:

- A. Este un tub semirigid cu lungimea de aproximativ 10 – 12 milimetri
- B. Se ramifică în două bronhii principale
- C. Continuă laringele
- D. Este căptușită de celule ciliate cu rol în filtrarea aerului înainte ca acesta să intre în bronhii
- E. Este o cale de trecere pentru aer și adăpostește corzile vocale

34. Selectații afirmațiile false referitoare la trahee:

- A. Prezintă inele cartilaginoase incomplete posterior, între capetele cărora se găsește țesut conjunctiv și țesut muscular striat
- B. Este menținută închisă prin intermediul unor inele cartilaginoase incomplete posterior
- C. Se ramifică în bronhiile principale, dreaptă și stângă
- D. Leagă laringele de arborele bronșic
- E. Este situată la nivelul liniei mediane a gâtului

35. Despre laringe și trahee sunt adevărate următoarele afirmații:

- A. Aparțin căilor aeriene, laringele fiind situat inferior de trahee
- B. Aparțin porțiunii de conducere a sistemului respirator, alături de faringe, bronhii, bronhiole
- C. Laringele se continuă cu traheea, un tub semirigid
- D. Laringele prezintă inele cartilaginoase în forma literei C iar traheea prezintă cartilaje circulare
- E. În mucoasa care căptușește traheea se află celule ciliate care filtrează aerul înainte ca acesta să intre în bronhii

36. Despre trahee și bronhii este adevărat că:

- A. Traheea asigură o cale de intrare, dar nu și de ieșire a aerului
- B. Traheea prezintă inele cartilaginoase deschise în porțiunea posterioară, deschidere completată prin țesut conjunctiv și țesut muscular neted
- C. Zona dintre cartilajele adiacente ale traheii și ale bronhiilor principale conține țesut conjunctiv și țesut muscular neted
- D. Bronhiile principale (primare) rezultate din ramificarea traheii au structură diferită față de aceasta
- E. Traheea se ramifică în două bronhii primare (principale) dreaptă și stângă, cu aceeași structură ca a traheii

37. Selectați afirmațiile adevărate referitoare la bronhiile principale (primare):

- A. Sunt menținute deschise prin intermediul unor inele cartilaginoase deschise în porțiunea posterioară
- B. Intră în alcătuirea arborelui bronșic
- C. Bronhia principală stângă este mai largă și este situată mai orizontal comparativ cu bronhia dreaptă
- D. Sunt în număr de trei la plămânul drept și două la plămânul stâng
- E. Rezultă din ramificarea traheii

38. Despre bronhii nu este adevărat că:

- A. Cele principale (primare) rezultă din ramificarea porțiunii inferioare a laringelui
- B. Cele două bronhii principale nu au aceleași dimensiuni (bronhia principală dreaptă este mai largă decât cea stângă)
- C. Cea principală stângă are o poziție mai verticală comparativ cu cea dreaptă
- D. Ele devin din ce în ce mai mici, pe măsură ce se divid în plămâni
- E. În final, din diviziunea bronhiilor rezultă bronhiiolele, al căror diametru este de aproximativ 1 milimetru

39. Despre bronhii și ramificațiile acestora este adevărat că:

- A. Diametrul bronhiilor scade pe măsură ce ele se divid în plămâni
- B. Bronhiiolele prezintă în peretele lor un cartilaj subțire, mușchi netezi și țesut conjunctiv
- C. Bronhiiolele sunt lipsite de cartilaj, având peretele alcătuit din mușchi netezi susținuți de țesut conjunctiv
- D. Bronhiiolele continuă să se ramifice, formând în final bronhiile terminale (cele mai mici conducte aeriene)
- E. Bronhiiolele continuă să se ramifice, formând în final bronhiiolele terminale, care se continuă cu bronhiiolele respiratorii, ce se deschid în alveole

40. Alegeți afirmațiile adevărate referitoare la porțiunea de conducere a sistemului respirator:

- A. Arborele bronșic este un sistem de căi de transport ramificate
- B. Bronhiile principale – dreaptă și stângă – rezultă din ramificarea traheii și sunt inegale în dimensiuni
- C. Cele mai mici conducte aeriene sunt bronhiiolele terminale, care se deschid în alveole
- D. Bronhiiolele terminale se continuă cu bronhiiolele respiratorii, care se deschid în alveole
- E. Inflamația arborelui bronșic poartă denumirea de astm

41. Selectați afirmațiile false referitoare la plămâni:

- A. Sunt situați în mediastin, împreună cu inima, timusul și o parte a esofagului
- B. Au formă conică
- C. Sunt organe pereche care ocupă cea mai mare parte a cavității toracice
- D. Sunt formați din lobi, doi pentru plămânul drept și trei pentru plămânul stâng
- E. Sunt alcătuiți din milioane de săculeți numiți areole

42. Selectați afirmațiile adevărate referitoare la plămâni:

- A. Sunt organe pereche, la nivelul cărora are loc schimbul de gaze
- B. Sunt situați în cavitatea toracică, separați unul de celălalt printr-o zonă laterală numită mediastin
- C. Plămânul drept este împărțit în trei lobi, iar plămânul stâng este împărțit în doi lobi
- D. La adult plămânul are aproximativ 300 milioane de alveole
- E. Fiecare plămân este înconjurat de o membrană dublu stratificată, numită peritoneu

43. Alegeți afirmațiile adevărate dintre cele de mai jos:

- A. Plămânii sunt separați unul de celălalt printr-o zonă mediană denumită mediastin
- B. În mediastin, alături de plămâni, se găsesc inima și timusul
- C. În mediastin se găsesc inima și alte organe ale cavității toracice (timus, o parte a esofagului și vase mari de sânge)
- D. Plămânii au o formă conică, datorită căreia prezintă o textură elastică și spongioasă
- E. Textura buretoasă și elastică a țesutului pulmonar se datorează alveolelor

44. Alegeți asocierile greșite referitoare la plămâni și la căile aeriene:

- A. Traheea – continuă laringele – inele cartilajinoase în formă de „C” – ramificare în bronhiile principale
- B. Bronhia dreaptă – inele cartilajinoase în formă de „C” – poziție mai verticală decât bronhia stângă – diametru mai mic decât bronhia stângă
- C. Arbore bronșic – sistem de căi de transport liniare – bronhiole terminale, care se deschid în alveole
- D. Plămânul drept – organ moale, în formă de con – 3 lobi (superior, median, inferior) – textură spongioasă
- E. Plămânul stâng – organ cu textură elastică, în formă de con – 2 lobi (superior, inferior) – textură elastică

45. Alegeți informațiile corecte despre caracteristicile anatomice ale plămânilor:

- A. Prezintă la adult aproximativ 200×10^6 săculeți, denumiți alveole pulmonare
- B. Cuprind căile aeriene, alveolele, vasele de sânge și alte țesuturi ale tractului respirator inferior
- C. Sunt organizați în lobi și aceștia în lobuli
- D. Lobii sunt 3 în plămânul stâng (superior, median și inferior) și 2 în plămânul drept (superior și inferior)
- E. Alveolele care intră în alcătuirea plămânilor sunt grupate în unități funcționale de bază și sunt înconjurate de o rețea capilară

46. Despre alveolele pulmonare se poate afirma că:

- A. Sunt săculeți cu aer de dimensiuni microscopice, în număr de aproximativ 300 de milioane per plămân
- B. La nivelul lor, se produce schimbul de gaze (O_2 este eliminat și CO_2 este preluat)
- C. Aici, O_2 din aer este schimbat cu CO_2 din sânge printr-un proces pasiv de difuziune
- D. Membranele respiratorii ale alveolelor alcătuiesc o barieră extrem de subțire prin care trec gazele respiratorii
- E. La alveolă sosește sânge bogat în O_2 printr-o ramură a arterei pulmonare

47. Următoarele afirmații referitoare la pleură sunt adevărate:

- A. Este alcătuită din două foițe, pleura viscerală și pleura parietală
- B. Pleura este o membrană dublu stratificată care înconjoară fiecare plămân
- C. Pleura parietală acoperă suprafața exterioară a cavității toracice
- D. Între pleura viscerală și cea parietală se află cavitatea pleurală
- E. Pleura viscerală, care reprezintă stratul extern al pleurei acoperă suprafața fiecărui plămân

48. Selectați afirmația falsă referitoare la pleură:

- A. Pleura parietală care reprezintă stratul extern acoperă suprafața interioară a cavității toracice
- B. Pleura viscerală acoperă suprafața fiecărui plămân și pătrunde între fisurile dintre lobi
- C. Este o membrană dublu stratificată cu două foițe, vasculară și parietală
- D. Între pleura parietală și cea viscerală se găsește cavitatea pleurală
- E. Cele două foițe alunecă ușor una peste cealaltă datorită lichidului din cavitatea pleurală

49. Selectați asocierile corecte:

- A. Laringe – organ cartilaginos situat între trahee și faringe
- B. Epiglotă – cartilaj elastic care acoperă glota în timpul inspirației
- C. Alveola pulmonară – sac aerian microscopic, la nivelul pleurei
- D. Trahee – tub cartilaginos semirigid care transportă aer de la nivelul laringelui către arborele bronșic
- E. Pleura viscerală – foița internă a pleurei care acoperă suprafața fiecărui plămân

50. Selectați afirmațiile corecte despre anatomia sistemului respirator:

- A. Cavitățile nazale, laringele și traheea aparțin căilor aeriene și sunt căptușite de mucoasă
- B. Ramificațiile traheii, ale bronhiilor și ale bronhiolilor formează în plămân arborele bronșic
- C. Laringele este situat în partea inferioară a traheii
- D. Laringele prezintă corzi vocale adevărate și false (pliuri ventriculare)
- E. Sinusurile (cavități căptușite de mucoasă) sunt prezente în osul frontal, sfenoid, occipital și maxilar

51. Selectați afirmațiile adevărate referitoare la mecanismul ventilației pulmonare:

- A. Inspirația aduce aer în plămâni prin creșterea volumului cavității toracice
- B. Expirația permite ieșirea aerului din plămâni prin scăderea volumului cavității toracice
- C. Creșterea volumului cavității toracice determină scăderea presiunii aerului din căile aeriene și din alveole
- D. Scăderea volumului cavității toracice determină creșterea presiunii aerului din căile aeriene și din alveole
- E. Scăderea presiunii aerului din căile aeriene și din alveole determină creșterea volumului cavității toracice

52. Ventilația pulmonară:

- A. Se bazează pe principiul conform căruia aerul se deplasează dintr-o regiune cu presiune joasă către o regiune cu presiune înaltă
- B. Se bazează pe principiul conform căruia aerul se deplasează dintr-o regiune cu presiune înaltă (densitate crescută) către o regiune cu presiune joasă (densitate scăzută)
- C. Reprezintă procesul prin care aerul intră și iese din alveole
- D. Face parte din procesul respirației, alături de schimbul de gaze
- E. Reprezintă schimbul de gaze între alveole și sânge

53. Selectați afirmațiile adevărate referitoare la mobilizarea aerului la nivelul plămânilor:

- A. Aerul iese din plămâni, dacă aerul din alveole are o presiune mai joasă decât cea atmosferică
- B. Aerul intră în plămâni, dacă aerul din alveole are o presiune mai înaltă decât cea atmosferică
- C. Aerul pătrunde în plămâni, dacă aerul din alveole are o presiune mai joasă (mai mică) decât cea atmosferică
- D. Aerul părăsește plămâni, dacă aerul din alveole are o presiune mai înaltă (mai mare) decât cea atmosferică
- E. Acest proces se bazează pe diferența de presiune dintre aerul din alveole și cel atmosferic

54. Modificările de presiune din plămâni sunt generate:

- A. De activitatea mușchilor respiratori
- B. Ca răspuns la stimuli transmiși prin nervul frenic
- C. Ca răspuns la stimuli transmiși prin nervul glosofaringian
- D. De alinierea pleurei viscerale imediat lângă pleura parietală
- E. Relația anatomică a peritoneului visceral cu cel parietal

55. Modificările de presiune din plămâni depind de:

- A. Elasticitatea plămânilor
- B. Relația anatomică a pleurei cu plămâni
- C. Prezența unui spațiu toracic închis în care se află plămâni
- D. Activitatea nervului vag
- E. Activitatea cardiacă

56. În timpul inspirației se produc:

- A. Conracții ale mai multor seturi de mușchi respiratori (situați intercostal)
- B. Conracții ale mușchilor intercostali externi, care deplasează coastele spre superior și exterior
- C. Creșterea volumului de sânge din plămâni (adus de venele pulmonare)
- D. Scăderea volumului de sânge din plămâni (preluat de arterele pulmonare)
- E. Creșterea semnificativă a volumului toracelui și scăderea presiunii aerului din căile aeriene și din alveole

57. Care dintre următorii mușchi se contractă în timpul inspirației:

- A. Mușchii intercostali externi – ridică coastele și le orientează înspre exterior
- B. Mușchii intercostali interni – coboară coastele și le orientează spre exterior
- C. Diafragma – execută o mișcare de coborâre prin contracția ei
- D. Mușchii abdominali – cresc presiunea intraabdominală
- E. Inspirația este un proces pasiv, care nu necesită contracție musculară

58. Care dintre următorii mușchi se relaxează în timpul expirației:

- A. Mușchii intercostali externi, care determină revenirea toracelui la forma sa inițială
- B. Diafragma, care coboară, crescând presiunea în interiorul toracelui odată cu creșterea volumului toracic
- C. Diafragma, care determină revenirea toracelui la forma sa inițială odată cu scăderea volumului toracic
- D. Mușchii striți din pereții bronhiolilor, care cresc volumul de aer din alveole
- E. Mușchii netezi din componența laringelui, care închid orificiul glotic

59. În timpul inspirației:

- A. Coastele se deplasează spre inferior și înspre interior, micșorând volumul toracelui
- B. Coastele se deplasează spre superior și înspre exterior, măbind volumul toracelui
- C. Expansiunea plămânilor crește volumul de aer din alveole
- D. Se produce creșterea presiunii aerului din alveole și a volumului toracic
- E. Aerul atmosferic va pătrunde liber în alveolele pulmonare

60. În timpul inspirației, modificările de presiune din plămâni nu depind de:

- A. Prezența unui spațiu toracic închis, în care sunt situați plămânii
- B. Elasticitatea plămânilor
- C. Relația anatomică a pleurei cu plămânii și alinierea pleurei viscerale imediat lângă pleura parietală
- D. Prezența unui spațiu toracic deschis în care sunt situați plămânii
- E. Relaxarea diafragmei și coborârea acesteia, cu micșorarea cutiei toracice

61. Mușchii respiratori sunt utilizați astfel:

- A. În inspirația forțată sunt utilizați doar rareori mușchii intercostali externi
- B. Diafragma este utilizată în respirația normală, dar nu și în cea forțată
- C. Diafragma este utilizată atât în respirația forțată, cât și în cea normală
- D. Mușchii intercostali externi sunt utilizați de cele mai multe ori în inspirația forțată
- E. Atât diafragma, cât și mușchii intercostali externi sunt utilizați datorită contracției lor în expirație

62. Ca urmare a contracției mușchilor respiratori în timpul inspirației:

- A. Crește foarte mult volumul toracelui
- B. Plămânii, fiind elastici, urmează expansiunea toracică (se destind pentru a umple cavitatea toracică)
- C. Volumul toracelui scade, iar presiunea din căile aeriene și din alveole crește
- D. Plămânii, fiind elastici, se comprimă pentru a umple cavitatea toracică
- E. Creșterea volumului toracelui determină scăderea presiunii aerului din căile aeriene și din alveole

63. În urma relaxării mușchilor respiratori în timpul expirației:

- A. Volumul toracelui scade, acesta revenind la forma sa inițială
- B. Scăderea volumului toracelui comprimă plămânii, scăzând și volumul acestora
- C. Creșterea volumului toracelui determină scăderea presiunii aerului din căile aeriene și din alveole
- D. Volumul toracelui crește, ceea ce duce la expansiunea plămânilor
- E. Scăderea volumului plămânilor determină creșterea presiunii aerului din alveole și ieșirea lui în atmosferă prin căile aeriene

64. Selectați afirmațiile adevărate referitoare la expirație:

- A. Urmează inspirației și determină umplerea plămânilor cu aer
- B. Este un proces activ, care nu poate fi controlat de organism
- C. Prin ieșirea aerului din alveole în atmosferă, determină golirea plămânilor, care se realizează doar parțial
- D. Este un proces pasiv care poate fi controlat de organism în aceeași măsură ca și inspirația
- E. Este un proces pasiv, care poate fi controlat de organism, dar nu la fel de mult ca și inspirația

65. Alegeți asocierile corecte dintre cele de mai jos:

- A. Mușchi respiratori – mușchi scheletici – diafragma – mușchi intercostali interni
- B. Inspirație – ridicarea coastelor – coborârea diafragmei – creștere în volum a toracelui – expansiune toracică și pulmonară
- C. Inspirație – ridicarea coastelor și a diafragmei – reducerea volumului toracic – comprimarea plămânilor – intrarea aerului în căile aeriene
- D. Expirație – ieșirea aerului din căile aeriene prin alveole în atmosferă – proces pasiv
- E. Expirație – ieșirea aerului din alveole în atmosferă – proces pasiv

66. Alegeți asocierile greșite dintre cele de mai jos:

- A. Pleură – membrană seroasă – dublu stratificată – cavitate pleurală în exteriorul foiței viscerale
- B. Foițele pleurale – în număr de două (viscerală și parietală) – delimitează cavitatea pleurală
- C. Pleura viscerală – strat intern al pleurei – acoperă suprafața interioară a cavității toracice
- D. Mediastin – zonă mediană a toracelui – conține esofagul în întregime – nu conține inima
- E. Plămân – textură elastică – împărțire în lobi – separarea lobilor prin fisuri

67. În repaus și în timpul respirației normale intră și ies din plămâni următoarele volume de aer:

- A. Volumul rezidual (aproximativ 1000 ml de aer) – în expirația forțată
- B. Volumul curent (aproximativ 1500 ml de aer) – în repaus
- C. Volumul curent (aproximativ 500 ml de aer) – în respirația normală
- D. Un volum suplimentar (aproximativ 2500-3000 ml de aer) – în inspirația forțată
- E. Volumul curent (aproximativ 800 ml de aer) – în inspirația forțată

68. Alegeți afirmațiile adevărate dintre cele de mai jos:

- A. Volum de aer de aproximativ 500 ml care intră și iese din plămâni în repaus este volumul curent
- B. În timpul expirației, diafragma se relaxează și se ridică
- C. După o expirație forțată, este eliminat din plămân volumul rezidual de aproximativ 1000 ml de aer
- D. Capacitatea vitală pulmonară reprezintă volumul minim de aer care poate fi schimbat la nivel pulmonar
- E. Capacitatea vitală pulmonară reprezintă volumul maxim de aer care poate fi schimbat la nivel pulmonar

69. Alegeți afirmațiile false dintre cele de mai jos:

- A. Capacitatea vitală presupune efectuarea unei inspirații și a unei expirații forțate
- B. Inspirația urmată de o expirație forțată nu necesită un efort muscular intens
- C. Umplerea plămânilor la capacitatea maximă a lor necesită un efort muscular intens
- D. Capacitatea vitală poate fi menținută pentru o perioadă îndelungată
- E. Volumul rezidual rămâne în plămân chiar și după o expirație forțată

70. Capacitatea vitală pulmonară:

- A. Reprezintă volumul maxim de aer care poate fi schimbat la nivel pulmonar
- B. Reprezintă volumul de aer care intră și iese din plămâni în repaus și în timpul respirației normale
- C. Presupune efectuarea unei inspirații și a unei expirații forțate
- D. Are o valoare aproximativă de 500 ml de aer
- E. Are o valoare aproximativă de 500 ml de aer, la care se adaugă aproximativ 2500-3000 ml de aer

71. Următoarele afirmații referitoare la mecanismul ventilației pulmonare sunt adevărate:

- A. Volumul rezidual presupune efectuarea unei inspirații și a unei expirații forțate
- B. Capacitatea vitală pulmonară nu necesită un efort muscular mai intens decât o respirație normală
- C. Pe măsură ce se contractă și se relaxează mușchii respiratori, se produc schimbări de volum ale capacității toracice
- D. Când plămâni se expansionează, volumul lor scade, permițând inhalarea aerului
- E. Când mușchii se relaxează, cavitatea toracică revine la dimensiunea din repaus

72. Despre volumele pulmonare este adevărat că:

- A. Volumul de aer rămas în plămâni după o expirație forțată se numește capacitate totală pulmonară
- B. Cel mai mare volum de aer care poate fi schimbat la nivel pulmonar reprezintă capacitatea vitală pulmonară
- C. Volumul curent are o valoare de aproximativ 500 ml de aer
- D. Cantitatea de aer ce rămâne în plămâni după expirație normală este de aproximativ 1000 ml de aer
- E. Cantitatea de aer ce intră și iese din plămâni în repaus și în timpul unei respirații normale se numește volum curent

73. Despre controlul respirației se poate afirma că:

- A. Este implicat centrul de control respirator din trunchiul cerebral, ca zonă principală de control
- B. Respirația este controlată prin contracții ale mușchilor respiratori, fără ca aceștia să fie controlați de către stimuli nervoși
- C. Respirația este controlată prin contracții ale mușchilor respiratori, aceștia fiind controlați de către stimuli nervoși
- D. Centrul de control respirator cuprinde părți din bulb, dar nu și din punte
- E. Centrii respiratori din trunchiul cerebral monitorizează indirect nivelul de CO_2 din fluxul sanguin

74. Despre centrul de control respirator se poate afirma că:

- A. Include părți din bulb și punte, fiind situat în trunchiul cerebral
- B. Cuprinde două grupuri neuronale și este situat în măduva spinării
- C. Este o porțiune a encefalului, considerată zona principală de control al mușchilor respiratori
- D. Conține două grupuri neuronale care controlează ritmul respirației, nu și amplitudinea mișcărilor din timpul respirației forțate
- E. O zonă din centrul de control, denumită zona pneumotaxică, reglează și ea frecvența și amplitudinea respirației

75. Monitorizarea concentrației dioxidului de carbon (CO_2) și a ionilor de hidrogen (H^+) din sânge și lichidul cefalorahidian se realizează astfel:

- A. Centrii respiratori din trunchiul cerebral monitorizează indirect nivelul de dioxid de carbon din fluxul sanguin
- B. Centrii respiratori din trunchiul cerebral monitorizează direct nivelul de dioxid de carbon din fluxul sanguin și din aerul alveolar
- C. Creșterea concentrației ionilor de hidrogen în lichidul cefalorahidian, consecutivă creșterii concentrației CO_2 în același lichid, activează centrul de control respirator
- D. Nivelul ridicat de ioni de hidrogen din sânge inhibă centrul de control respirator
- E. Scăderea concentrației ionilor de hidrogen în lichidul cefalorahidian inhibă activitatea centrului de control respirator

76. Nivelul ridicat al ionilor de hidrogen din lichidul cefalorahidian:

- A. Activează centrul de control respirator
- B. Inhibă centrul de control respirator
- C. Duce la creșterea frecvenței și amplitudinii respirației
- D. Duce la scăderea frecvenței și amplitudinii respirației
- E. Se datorează creșterii concentrației de dioxid de carbon în sângele arterial, respectiv în lichidul cefalorahidian

77. Scăderea concentrației ionilor de hidrogen în lichidul cefalorahidian:

- A. Activează centrul de control respirator
- B. Inhibă activarea centrului de control respirator
- C. Duce la creșterea frecvenței și amplitudinii respirației
- D. Duce la scăderea frecvenței și amplitudinii respirației
- E. Se datorează creșterii concentrației de dioxid de carbon în lichidul cefalorahidian

78. Despre chemoreceptorii de la nivelul arterelor carotide și al arcului aortic, este adevărat că:

- A. Monitorizează concentrația de dioxid de carbon dizolvat în sânge
- B. Monitorizează conținutul de oxigen dizolvat în sânge
- C. Sunt stimulați atunci când nivelul de oxigen sanguin este crescut
- D. Sunt stimulați atunci când nivelul de oxigen sanguin este scăzut
- E. Odată stimulați, ei trimit impulsuri la centrul de control respirator pentru a crește frecvența și amplitudinea respirației

79. Respirația este controlată prin intermediul:

- A. Chemoreceptorilor de la nivelul arterelor carotide și al arcului aortic
- B. Centrului de control respirator din măduva spinării
- C. Concentrației ionilor de hidrogen (acidității) din lichidul cefalorahidian
- D. Cantității de sânge ce intră în plămâni
- E. Zonei pneumotaxice a centrului de control respirator din trunchiul cerebral, care reglează frecvența și amplitudinea respirației

80. În cadrul controlului respirației este adevărat că:

- A. La nivelul corpusculului carotidian se află senzori pentru oxigen
- B. În corpusculul carotidian se află chemoreceptorii pentru monitorizarea conținutului de dioxid de carbon
- C. În corpusculii aortici se află senzori pentru oxigen
- D. În ventriculii cerebrali se află senzori pentru dioxidul de carbon
- E. Zona pneumotaxică, responsabilă de reglarea frecvenței și amplitudinii respirației, se află la nivelul centrului de control respirator din trunchiul cerebral

81. Variațiile sanguine ale concentrației gazelor respiratorii sunt percepute astfel:

- A. Scăderea oxigenului dizolvat în sânge – de către chemoreceptorii din corpusculul carotidian
- B. Creșterea oxigenului dizolvat în sânge – de către baroreceptorii din arcul aortic
- C. Creșterea acidității (creșterea concentrației ionilor de hidrogen) lichidului cefalorahidian – de către centrul de control respirator din trunchiul cerebral
- D. Scăderea oxigenului dizolvat în sânge – de către chemoreceptorii din bulbul rahidian
- E. Creșterea acidității lichidului cefalorahidian – de către baroreceptorii din arterele carotide

82. Activitatea centrului respirator și cea a chemoreceptorilor:

- A. Reprezintă mecanisme involuntare de control respirator
- B. Reprezintă mecanisme voluntare de control respirator
- C. Poate fi anulată parțial cu ajutorul impulsurilor nervoase din cortexul cerebelar (cerebelos)
- D. Poate fi parțial anulată cu ajutorul impulsurilor nervoase din cortexul cerebral
- E. Poate fi anulată parțial cu ajutorul unor impulsuri care sunt transmise din cortexul cerebral centrului de control respirator

83. Despre controlul voluntar al respirației este adevărat că:

- A. Este coordonat de către cortexul cerebral
- B. Este coordonat de sistemul nervos autonom vegetativ
- C. Permite oprirea respirației în timpul înotului
- D. Nu mai poate fi menținut atunci când nivelurile de CO₂ și de H⁺ cresc în lichidele corpului
- E. Pe măsură ce nivelul CO₂ din lichidele corpului crește, respirația devine lentă și superficială

84. Hiperventilația:

- A. Reprezintă respirația normală de repaus
- B. Este caracterizată prin frecvența redusă și amplitudinea mică a mișcărilor respiratorii
- C. Este caracterizată prin frecvența crescută și amplitudinea mare a mișcărilor respiratorii
- D. Reprezintă respirația profundă și rapidă
- E. Reprezintă respirația superficială și lentă

85. Despre controlul respirației se poate afirma că:

- A. Mecanismele involuntare de control respirator sunt reprezentate de activitatea centrului de control și cea a baroreceptorilor (situați în arterele carotide)
- B. Mecanismele involuntare de control respirator sunt reprezentate de activitatea centrului de control și cea a chemoreceptorilor (de la nivelul arcului aortic)
- C. Organismul poate anula total aceste mecanisme involuntare cu ajutorul unor impulsuri din encefal
- D. Mecanismele involuntare pot fi anulate parțial cu ajutorul unor impulsuri nervoase din cortexul cerebral
- E. Controlul voluntar permite oprirea respirației în timpul înotului

86. Despre controlul voluntar al respirației sunt adevărate următoarele:

- A. Prin acest tip de control, organismul poate anula parțial mecanismele involuntare
- B. Se realizează prin impulsuri nervoase din cortexul cerebelos (cerebelar), care sunt transmise centrului de control respirator
- C. Se realizează prin impulsuri nervoase din cortexul cerebral, care sunt transmise centrului de control respirator
- D. Oprirea voluntară a respirației în anumite situații este menținută de impulsuri sosite din centrul respirator de control din trunchiul cerebral, pe măsură ce nivelul dioxidului de carbon crește în lichidele corpului
- E. Oprirea voluntară a respirației în anumite situații este învinsă de impulsuri sosite din centrul respirator de control din trunchiul cerebral, pe măsură ce nivelul ionilor de hidrogen crește în lichidele corpului

87. Despre schimbul de gaze este adevărat că:

- A. Sistemul respirator asigură oxigenul necesar proceselor biochimice din celulă și elimină dioxidul de carbon, produs rezidual al respirației celulare
- B. Transportul gazelor respiratorii la și de la plămâni se realizează prin mecanisme identice
- C. Transportul gazelor respiratorii la și de la plămâni se realizează prin mecanisme ușor diferite pentru O₂ față de CO₂
- D. La nivel alveolar se eliberează CO₂ și se preia O₂
- E. La nivelul celulelor se eliberează CO₂ și se preia O₂

88. În vederea realizării schimbului de gaze, acestea se transportă astfel:

- A. Oxigenul este transportat majoritar dizolvat în plasmă
- B. Oxigenul este transportat, într-o proporție de aproximativ 2% dizolvat în plasmă sau în citoplasma hematiilor
- C. Dioxidul de carbon este transportat în totalitate sub formă de carbaminohemoglobină
- D. O parte foarte mică a CO₂, aproximativ 7% dizolvat în plasmă și în citoplasma hematiilor
- E. Oxigenul și dioxidul de carbon se leagă în locuri diferite de molecula de hemoglobină

89. Alegeți afirmațiile false despre transportul sanguin al gazelor respiratorii:

- A. O₂ este transportat sub formă de oxihemoglobină (98%) și sub formă dizolvată în plasmă sau în citoplasma globulelor roșii (2%)
- B. Complexul format din oxigen și hemoglobină poartă denumirea de hemoglobină redusă
- C. Complexul format din oxigen și hemoglobină poartă denumirea de oxihemoglobină
- D. Din CO₂ care pătrunde în sânge, 93% ajunge în interiorul globulelor roșii
- E. Prin legarea CO₂ de moleculele de hemoglobină se formează bicarbonatul de sodiu

90. Despre schimbul de gaze la nivel alveolar este adevărat că:

- A. Oxigenul din aer este schimbat cu dioxidul de carbon din sânge prin procesul de difuziune
- B. Forța motrice a schimbului de gaze la nivelul alveolelor este reprezentată de un proces pasiv denumit osmoză
- C. Oxigenul din sacul alveolar difuzează prin membrana respiratorie în plasmă și apoi pătrunde în interiorul eritrocitului, unde se leagă de moleculele de hemoglobină
- D. Transportul sanguin al dioxidului de carbon constă în trei mecanisme: sub formă de CO₂ dizolvat, sub formă de bicarbonat de sodiu și sub formă de carbaminohemoglobină
- E. Fiecare moleculă de hemoglobină este capabilă să lege cu ușurință o singură moleculă de oxigen

91. Dioxidul de carbon este transportat prin sânge astfel:

- A. 2% dizolvat în plasmă sau în citoplasma globulelor roșii
- B. 25-30% sub formă de carbaminohemoglobină
- C. 7% dizolvat în plasmă și în citoplasma globulelor roșii
- D. 93% legat de moleculele de hemoglobină
- E. 70-75% sub formă de ioni de bicarbonat (HCO₃⁻)

92. Dioxidul de carbon:

- A. Se leagă de hemoglobină într-un loc diferit de cel în care se leagă oxigenul
- B. Se leagă de hemoglobină în același loc în care se leagă oxigenul
- C. Nu se leagă de hemoglobină, ci doar se dizolvă în citoplasma hematiei
- D. Se leagă de hemoglobină în proporție de 25-30% din totalul dioxidului de carbon transportat în sânge (după ce hemoglobina a eliberat în prealabil oxigenul în țesuturi)
- E. Se leagă de hemoglobină în proporție de 70-75% din totalul dioxidului de carbon transportat în sânge (după ce hemoglobina a eliberat în prealabil oxigenul în țesuturi)

93. Despre difuziunea gazelor respiratorii este adevărat că:

- A. Reprezintă mișcarea moleculelor de gaz dintr-o zonă cu concentrație mare spre o zonă cu concentrație scăzută
- B. Pentru oxigen, difuziunea se realizează în direcția sac alveolar – membrană respiratorie – plasmă – interiorul hematiei, deoarece aerul din alveole este sărac în oxigen
- C. Pentru oxigen, difuziunea se realizează în direcția sac alveolar – membrană respiratorie – plasmă – interiorul hematiei, deoarece hematiile prezintă deficit de oxigen
- D. Moleculele de dioxid de carbon rezultate din reconvertirea ionilor de bicarbonat trec prin difuziune din hematii în sacul alveolar, pentru că aerul din alveole este sărac în dioxid de carbon
- E. Trecerea moleculelor de dioxid de carbon se face dinspre hematii (sărace în CO₂) spre aerul din alveole (bogat în CO₂)

94. La nivelul plămânilor:

- A. Oxigenul trece din alveole în sânge, pentru a fi transportat la celule
- B. Oxigenul trece din sânge în alveole, pentru a fi eliminat în expirație
- C. Dioxidul de carbon trece din alveole în sânge
- D. Dioxidul de carbon trece din sânge în alveole, pentru a fi eliminat în expirație
- E. Atât oxigenul, cât și dioxidul de carbon se pot deplasa bilateral între sânge și alveole

95. La nivelul țesuturilor organismului:

- A. Ajunge sânge bogat în oxigen, pompat de ventriculul stâng
- B. Oxigenul este eliberat din globulele roșii prin mecanisme opuse celor din alveole
- C. Dioxidul de carbon este preluat de globulele roșii după eliberarea oxigenului
- D. Dioxidul de carbon este utilizat în metabolismul celular în procesul de formare a ATP-ului (adenozin trifosfatului)
- E. Oxigenul este utilizat în metabolismul celular în timpul procesului de eliberare de energie și formare a ATP-ului (adenozin trifosfatului)

96. Despre mecanismele care asigură transportul sanguin al CO₂ este adevărat că:

- A. O cantitate importantă de CO₂ este transportată sub formă de ioni de bicarbonat în globulele roșii (70-75%)
- B. Reacția de formare a acidului carbonic în eritrocit este catalizată de enzima numită adenilatciclaza
- C. Reacția de formare a acidului carbonic în eritrocit este catalizată de enzima numită anhidraza carbonică
- D. Odată format, H₂CO₃ disociază în H⁺ și HCO₃⁻
- E. H⁺ este înlăturat prin fenomenul transferului de clor

97. Despre mecanismele care asigură transportul sanguin al CO₂ este adevărat că:

- A. Ionii de bicarbonat (HCO₃⁻) se formează din disocierea H₂CO₃ în eritrocit
- B. O parte din ionii de bicarbonat difuzează în plasmă și se combină cu ionii de sodiu pentru a forma NaHCO₃ intraeritrocitar
- C. De fiecare dată când un ion de bicarbonat difuzează în plasmă, un ion de clor pătrunde în eritrocit
- D. HCO₃⁻ se deplasează din hematii la schimb cu clorul, iar în plasmă se va combina cu Na⁺ și va forma NaHCO₃
- E. Când un număr mare de molecule de CO₂ intră în sânge, datorită mecanismului de schimb dintre HCO₃⁻ și Cl⁻, apare fenomenul denumit „transfer de clor”

98. Dioxidul de carbon este transportat în sânge sub formă de:

- A. Carbaminohemoglobină, în care dioxidul de carbon este legat de hem
- B. Carbaminohemoglobină, în care CO₂ se leagă de moleculele de hemoglobină, care au eliberat în prealabil oxigenul în țesuturi
- C. Carbaminohemoglobină, în care CO₂ se leagă de moleculele de hemoglobină anterior, eliberării oxigenului în țesuturi
- D. Bicarbonat de sodiu în plasmă
- E. Bicarbonat de potasiu în eritrocit

99. Fenomenul denumit „transfer de clor”:

- A. Apare atunci când un număr mare de molecule de dioxid de carbon intră în sânge
- B. Apare atunci când un număr mare de molecule de oxigen intră în sânge
- C. Reprezintă un influx crescut de ioni de clor în țesuturi
- D. Reprezintă un influx crescut de ioni de clor în eritrocite
- E. Reprezintă un eflux crescut de ioni de clor din eritrocite

100. De fiecare dată când un ion de bicarbonat difuzează prin membrana globulelor roșii:

- A. În ele pătrunde o moleculă de oxigen, O₂ (prin difuziune)
- B. Din ele iese un ion de clor (Cl⁻) prin mecanism de schimb
- C. În ele pătrunde un ion de clor (Cl⁻) prin mecanism de schimb
- D. Din ele iese un ion de sodiu (Na⁺) și intră un ion de potasiu (K⁺)
- E. Se formează o moleculă de bicarbonat de sodiu în plasmă

101. Difuziunea gazelor la nivelul alveolelor are următoarele caracteristici:

- A. Este un proces pasiv, care constituie forța motrice a schimbului de gaze respiratorii
- B. Nu necesită consum energetic prin descompunerea ATP-ului (adenozin trifosfatului)
- C. Reprezintă mișcarea moleculelor dintr-o zonă cu concentrație mare spre o zonă cu concentrație scăzută, diferență numită gradient de concentrație
- D. Presupune schimbul dintre oxigenul din alveole și dioxidul de carbon din sânge
- E. Reprezintă mișcarea moleculelor dintr-o zonă cu concentrație scăzută spre o zonă cu concentrație mare, „împotriva gradientului de concentrație”

102. Difuziunea oxigenului prezintă următoarele caracteristici:

- A. La nivelul alveolelor, globulele roșii se deplasează prin capilarele microscopice de pe suprafața sacului alveolar
- B. Oxigenul din sacul alveolar difuzează prin membrana respiratorie în plasmă și apoi în hematii
- C. Moleculele de oxigen se leagă de hemoglobină după pătrunderea în hematii
- D. Moleculele de oxigen se leagă de hemoglobină la nivelul aerului din alveole
- E. Oxigenul difuzează dinspre hematii deoarece acestea prezintă deficit de oxigen față de aerul din alveole

103. Difuziunea dioxidului de carbon prezintă următoarele caracteristici:

- A. Moleculele de dioxid de carbon trec din hematii în sacul alveolar
- B. Moleculele din sacul alveolar difuzează prin membrana respiratorie în plasmă și apoi în hematii
- C. Necesită convertirea ionilor de bicarbonat în molecule de dioxid de carbon
- D. Dioxidul de carbon difuzează înspre alveole, deoarece aerul din acestea este mai sărac în dioxid de carbon decât hematiile
- E. Necesită atașarea dioxidului de carbon pe oxihemoglobină

104. La nivelul țesuturilor:

- A. Oxigenul este eliberat din hematii prin mecanisme opuse celor din alveole
- B. Este preluată o nouă încărcătură de dioxid de carbon
- C. Dioxidul de carbon este eliberat din hematii prin mecanisme identice celor din alveole
- D. Este preluată o nouă încărcătură de oxigen
- E. Ajunge sânge bogat în dioxid de carbon, pompat de ventriculul drept

105. La nivelul alveolelor se desfășoară următoarele procese:

- A. Preluarea oxigenului de către hematii, care sunt slab oxigenate în raport cu aerul din alveole
- B. Eliberarea oxigenului de către hematii, care sunt bogat oxigenate în raport cu aerul din alveole
- C. Legarea dioxidului de carbon de hemoglobină pentru a forma carbaminohemoglobina
- D. Eliberarea dioxidului de carbon din globulele roșii, bogate în CO₂, în aerul din alveole sărac în CO₂
- E. Preluarea dioxidului de carbon de către hematiile, bogate în CO₂

106. La nivelul țesuturilor organismului se desfășoară următoarele procese:

- A. Preluarea oxigenului de către hematii, în vederea respirației celulare
- B. Eliberarea oxigenului de către hematii, prin mecanisme opuse celor din alveole
- C. Utilizarea oxigenului în metabolismul celular pentru eliberare de energie și formare de ATP (adenozin trifosfat)
- D. Eliberarea dioxidului de carbon de către hematii
- E. Preluarea dioxidului de carbon de către sânge, în care va fi transportat sub formă dizolvată, sub formă de bicarbonat de sodiu și sub formă de carbaminohemoglobină

107. Despre unitatea funcțională de bază a plămânului se poate afirma că:

- A. Este formată dintr-un grup de lobuli, la care sosește o ramură a arterei pulmonare și de la care pleacă o ramură afluentă a venei pulmonare
- B. Este formată dintr-un grup de alveole, la care sosește o ramură a arterei pulmonare și de la care pleacă o ramură afluentă a venei pulmonare
- C. În jurul alveolelor unității funcționale există o rețea capilară, la nivelul căreia are loc schimbul de gaze
- D. Capilarele din jurul alveolelor se unesc pentru a forma venulele pulmonare și acestea venele pulmonare
- E. Venele pulmonare vor transporta sângele înapoi la inimă, în partea dreaptă a acesteia

108. Despre vasele de sânge de la nivelul plămânilor sunt adevărate următoarele afirmații:

- A. Arterele pulmonare, care pătrund în cei doi plămâni, provin din trunchiul pulmonar, cu originea în ventriculul stâng
- B. Plămânii primesc prin arterele pulmonare sânge bogat în oxigen
- C. Arterele pulmonare sunt singurele artere care transportă sânge sărac în oxigen
- D. Din capilarele provenite din artera pulmonară ia naștere rețeaua capilară care înconjoară alveolele
- E. După ce are loc schimbul de gaze între sânge și aerul alveolar, capilarele se unesc pentru a forma venele pulmonare, care părăsesc plămânii

109. Despre venele de la nivelul plămânilor se poate afirma că:

- A. Venele pulmonare sunt singurele vene care transportă sânge bogat în oxigen
- B. Capilarele din jurul alveolelor se reunesc pentru a forma venulele pulmonare
- C. Venele pulmonare părăsesc plămâni și duc sângele bogat în oxigen în atriul drept
- D. Venele pulmonare transportă sânge bogat în oxigen și sărac în dioxid de carbon
- E. Venele pulmonare pornesc din atriul stâng și transportă sângele la plămâni

110. Despre transportul gazelor și mecanismele de schimb gazos în corpul uman este adevărat că:

- A. La nivel alveolar, se eliberează CO_2 și se preia O_2
- B. La nivelul celulelor, gazele difuzează prin membranele alveolare și capilare
- C. La nivelul celulelor este cedat oxigenul și preluat dioxidul de carbon
- D. Oxigenul este transportat legat de hemoglobina din globulele roșii și dizolvat în citoplasma lor și în plasmă
- E. CO_2 este transportat dizolvat în plasmă și sub formă de ioni de bicarbonat, fără a fi legat de moleculele de hemoglobină